Woensdag, 2 December 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 8769

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Verbinding Tripoli - Tunis doorgesneden.

Geallieerde troepen hebben de kust tussen Sfax en Gabes bereikt.

Russische offensieven rollen voort.

Weer enkele Japanse schepen getorpedeerd

VLIEGVELD VAN BIZERTE ONBRUIKBAAR.

Het Britse nieuwsagentschap zeide, dat het vliegveld van Bizerte bijkans onbruikbaar is gemaakt door de hevige geallieerde luchtbombardementen. Er zijn er tekenen, die erop wijzen, dat de Duitse luchtmacht zich van Tunis terugtrekt naar bases op Sicilië. (Londen, (AP) 1.12).

SUCCES VAN U.S.A.-DUIKBOTEN.

De Noordamerikaanse Marine maakte bekend, dat U.S.A.-duikboten, die in de Stille Oceaan opereren, een Japanse torpedojager, een tankschip en drie vrachtschepen deden zinken en dat twee andere vijandelijke vrachtschepen beschadigden (Washington, (AP) 1.12).

DE RUSSISCHE STRIJD.

Henry Cassidy seint uit Moskou: Bittere tegenaanvallen van de As-troepen, die voor Stalingrad omringd zijn en, van die in de nijptangbeweging in het Centrale front ten Westen van Moskou gevangen zijn, slaagden er niet in de gestadige voortgang van de Russische offensieven te stuiten. Het Rode leger meldde, dat nog 2250 indringers in de nachtelijke gevechten werden gedood. De cijfers, die in het middagcommuniqué genoemd werden, brachten het aantal doden van de As in het gebied van Stalingrad op 1250. Bovendien werden hier 66.000 Duitsers gevangen genomen.

Het totale aantal doden aan het Centrale front steeg met 1000 waardoor het gemelde totaal op 23.300 werd gebracht. De gevangenen in dat gebied werden gesteld op een aantal van 400.

Met de verklaring, dat de offensieven in twee sectoren van het uitgebreide front „voortgang maakten in dezelfde richtingen als tevoren", erkenden de Sovjet-overheden, dat de Duitsers weerstand bieden en tegenaanvallen tegen te doen. De radio verklaarde, dat de Duitsers aan het Centrale front opdracht kregen om „in geen geval" terug te trekken. De omroep zeide, dat detachementen met machinegeweren zijn geposteerd om het vuur te openen op elke Duitse afdeling, die probeert terug te trekken. Het Russische middagcommuniqué verklaarde, dat de strijd in het gebied van Stalingrad nog de vernieling van tenminste 13 tanks en 27 geschutspunten opleverde. Artillerie en mortieren werden gebruikt om de geschutspunten van de As te verpletteren. „Rode Ster" zeide, dat een felle slag woedde nabij Velikie Lukie. Het bericht specificeerde niet waar het gevecht plaats vond in dit gebied, doch beschreef de plaats als een basispunt in de Duitse defensie, „niet ver van Velikie Lukie".

Terwijl beide offensieven — van het Zuidelijke en van het Centrale front nieuwe voortgang maakten, naderde het aantal fascistische doden de 25.000.

De sobere wijze waarop de Sovjets de huidige Duitse weerstand beschouwen, werd weerspiegeld in de berichten. Voor de strijd nabij Stalingrad werd de zinsnede gebruikt van „het omverwerpen van de vijandelijke weerstand."

Aan het Centrale front „het afslaan van de vijandelijke tegenaanvallen."

Aan het Stalingrad- en het Centrale front wordt „de koppige vijandelijke weerstand overkomen." Ten Zuid-Westen van Stalingrad is er „een koppige vijandelijke weerstand". In een sector van de stad Stalingrad „poogden de Duitsers tegenaanvallen te doen".

Volgens „Rode Ster" vond de slag bij Velikie Lukie plaats ergens waar moerassen en mijnenvelden de Duitsers beschermen. De Russische artillerie is zeer actief en blaast de fortificaties op, terwijl de zware Russische kanonnen over de hoofden van de sappeurs vuren, die de taak op zich namen de mijnen te verwijderen, welke zo dicht op elkaar zijn geplant als waar dan ook in deze oorlog. Het duurde verschillende uren om de mijnen te verwijderen uit enkele smalle doorgangen. Toen dit gereed was, snelden de afdelingen van het Rode leger erdoor en namen zij een bewoonde plaats.

De Russische artillerie hielp de tegenaanvallen afslaan. „De Duitsers pogen op allerlei wijzen terug te keren naar hun verloren stellingen en ons offensief tot staan te brengen", zeide een bericht, dat refereerde naar deze slag nabij het spoorwegknooppunt Velikie Lukie. Ten Zuiden van Rzhev, dat is ten Noord-Westen van Moskou op een afstand van ongeveer 240 kilometer, deden de fascisten tegenaanvallen met tanks. Deze werden evenwel verpletterd door de artillerie van het Rode leger. Dit is waarschijnlijk in de sector waar het Rode leger de spoorlijn doorsneed, die Rzhev en Vyazma verbindt. De strijd om de spoorlijn tussen Rzhev en Vyazma scheen des te belangrijker aangezien deze lijn de verbinding met een belangrijke sector van het front onderhoudt. „Rode Ster" zeide, dat de Duitsers na het vorige winter-offensief van het Rode leger verloren van de hoofdverbinding was: de linie Rzhev—Riga. Sedertdien werden de voorraden naar het Centrale front aangevoerd via Vyazma en van daar naar Rzhev. De spoorlijn passeerde op sommige punten slechts op 9 tot 11 kilometer achter de Duitse frontlinies.

Het veld van de slag ten Zuiden van Rzhev is een vlak terrein, dat onderbroken wordt door talrijke riviertjes. Er zijn weinig nederzettingen en het spoorweg-systeem is er slecht ontwikkeld.

Over de lijn waarom thans grote groepen strijden, waren de Duitsers in staat dagelijks 20 tot 22 treinen in elke richting te zenden, voordat de Sovjets haar doorsneden. Twee tank-divisies, die de Russen ontmoetten in de aanvangsphasen van het huidige offensief waren over deze spoorlijn aangevoerd, evenals de uitgelezen infanterie en gemechaniseerde eenheden.

„Rode Ster", dat de nadruk legde op de belangrijkheid van Rzhev voor de nazies, zeide, dat Hitler een telegram naar Rzhev zond waarin hij zeide, dat de aanwezigheid van de Sovjet-strijdmacht nabij de spoorlijn „gevaar schept voor de stad".

Hieraan voegde hij toe: „Het verlies van Rzhev is gelijk aan het verlies van half Berlijn".

„Rode Ster" zegt, dat de vorst aan het Centrale front is ingetreden en de rivieren heeft bevroren. Het blad bracht hulde aan de troepen van Generaal Majoor Tasarov en Generaal Majoor Povetkin voor het verpletteren van de fascistische linies in sommige sectoren aan het Centrale front. Povetkins strijders veroverden een totaal van 29 bewoonde plaatsen.

De offensieven van het Zuidelijk front — ten Noord-Westen en Zuid-Westen van Stalingrad — ondervonden de grootste weerstand van de fascisten, doch het Rode leger bleef voortgang maken.

In bittere gevechten binnen de stad zelf maakten de Sovjets langzaam doch gestadig voortgang, hoewel zij geen sectoren van groot belang vrijmaakten. Een bericht zeide, dat de Russen in een sector „nabij Stalingrad" van 5 tot 10 kilometer voortgang maakten. Men zeide echter niet of dit was ten Zuid-Westen of ten Noord-Westen van de stad. Heden werden geen berichten uit de Caucasus ontvangen (Moskou, (AP) 1.12).

GEALLIEERDE SUCCESSEN IN TUNIS.

Naar men meldt, hebben Noordamerikaanse en Franse troepen de kustweg van Tunis ten Noorden van Gabes doorgesneden, waardoor de As-troepen geen verbinding meer hebben over land met de Libyse basis Tripoli. Britse en Noordamerikaanse vliegtuigen deden intussen een vernietigende stortvloed van bommen neerregenen op de voornaamste sterkten van de As op Bizerte en Tunis.

Berichten uit Noord-Afrika zeiden, dat Hitler snel troepen naar Tunis aanvoert door de lucht en over zee, in een wanhopige poging om het rollende Geallieerde offensief te beletten zijn strijdkrachten in de Middellandse Zee te werpen.

Ontzaggelijke luchtgevechten vonden plaats boven het Noordelijk deel van Tunis. De radio van Marokko meldde een doorbraak naar de kust in het Zuiden tussen Sfax en Gabes. Deze beide plaatsen zijn nog in handen van de As. Het is zeer waarschijnlijk, dat de plek het knooppunt is van de kustweg met de kleine weg, die naar Gafsa leidt ongeveer 32 kilometer ten Noorden van Gabes.

Men zegt, dat de Britse en Noordamerikaanse troepen nog steeds een wig drijven tussen Tunis en Bizerte in het Noorden. Deze pogingen worden met tanks en infanterie voortgezet tegen een hevige weerstand. De radio van Marokko zeide, dat de Britten klaarblijkelijk in aanraking zijn met „de kern van de vijandelijke weerstand".

De Geallieerde strijdkrachten naderen Tunis langs twee wegen ten Noord-Westen van de stad. De hevigste gevechten om Bizerte hebben waarschijnlijk plaats langs de 45 kilometer lange weg van Mateur naar de basis.

De Geallieerde strijdkrachten zijn sedert Vrijdag in het bezit van Medjez el Bab. Andere Geallieerde troepen, die een wig drijven tussen de As-troepen bij Tunis en Bizerte oefenen een grote druk op den vijand nu het spoorwegcentrum te Djedeida reeds in Geallieerde handen is.

Darlan aanvaardde de macht van Hoofd van Staat van Frans Afrika. Kringen van de Strijdende Fransen te Londen hebben Darlans handelingen in Noord-Afrika met achterdocht beschouwd. Men zeide, dat de vroegere man van Vichy klaarblijkelijk poogt zijn politieke positie te versterken (Londen, (AP) 2.12).

MONTGOMERY KRIJGT VERSTERKINGEN.

De Duitse radio zeide, dat versterkingen, waaronder een tank-divisie, zijn aangekomen voor het 8ste Britse leger, dat zich bevindt voor Rommels linie te El Agheila. Montgomery leverde de nieuwe gevechtsvliegtuigen als bescherming voor de Britse colonnes, die zich naar het front voortbewegen (Londen, (AP) 2.12).

BESPREKINGEN OVER DAKAR.

Anthony Eden deelde aan het Britse Lagerhuis mede, dat de Noordamerikaanse autoriteiten te Algiers confereren met Gouverneur Generaal Pierre Boisson om gebruik te maken van de havens en andere faciliteiten in West-Afrika, waaronder Dakar. Eden zeide dat niets bekend is behalve het feit, dat de besprekingen thans in voortgang zijn (Londen, (AP) 2.12).

EEN VERKLARING VAN ADMIRAAL ABRIAL.

Van Franse radio-uitzendingen: Admiraal Jean Marie Abrial, de Vichy-Franse Secretaris van Marine en Opperbevelhebber van de vlootstrijdkrachten, zeide tot de bemanningen van de Franse vloot (welke te Toulon vernietigd werd) om te ont houden, „dat men de uniform gedragen heeft, die thans moet worden afgelegd". Hij beloofde, dat een nieuwe vloot „spoedig" zal worden geschapen.

De dagorder van den Admiraal zeide: „Hoofdofficieren, officieren, kwartiermeesters en zeelieden: Het grote offer, waarnaar gij geleid zijt door het geloof van de eer is volbracht. In de vlootgeschiedenis heeft Frankrijk slechts voorbeelden gevonden van moed en discipline, die het respect van de gehele wereld afdwingen. Behoudt de herinnering, dat gij de uniform gedragen hebt, welke gij thans moet afleggen en bewaart in uw harten de geest van eenheid, welke de marine tot een grote familie heeft gemaakt. De laatste groepen van den Maarschalk en het Hoofd van Staat (Pétain) waren trouw aan de wachtwoorden, die op onze schepen stonden ingeschreven: 'Eer en land, moed en discipline'. Spoedig zal uit onze onsterfelijke en vruchtbare tradities een nieuwe vloot geschapen worden." (Vichy, (AP) 1.12).

Het nieuws van vandaag.

Hoewel blijkbaar iets minder snel rollen de Russische offensieven aan de fronten van Stalingrad en ten Westen van Moskou nog voort en worden meer successen behaald tegen de verkleumde nazies.

Ten Westen van Stalingrad vermelden de Sovjets volgens het middagcommuniqué nog een gefortificeerde plaats en aan het Centrale front werden nog verschillende bewoonde plaatsen genomen. Van de Caucasus melden de Russen nog niets. Berlijn deelde zelf mede, dat een divisie uit Stalingrad is teruggetrokken om ergens anders te worden ingezet (blz. 1).

In Noord-Afrika duren de Geallieerde successen ook nog voort. Bizerte en Tunis worden steeds meer ingesloten en ondergaan hevige bombardementen. De luchtactiviteit is hier groot, aangezien de Duitsers en Italianen ook talrijke vliegtuigen in de strijd werpen (blz. 1).

Een colonne van Noordamerikaanse en Franse troepen is doorgedrongen naar de Tunische Oostkust en heeft alzo de kustweg ten Noorden van Gabes en ten Zuiden van Sfax doorgesneden. Hierdoor kunnen de As-strijdkrachten geen versterkingen meer van Tripoli aanvoeren naar Tunis. De plek waar de Geallieerde wig gedreven werd, ligt nabij de engte van Tunis en is strategisch dus van groot belang (blz. 1).

Mijnheer Mussolini heeft zich na lange tijd weer laten horen, ditmaal om op de waarschuwing van Churchill aan Italië te beantwoorden en het moreel van het Italiaanse volk ietwat op te houden. Volgens de Londense luisteraars schijnt Benito kortademig geworden te zijn. Zo men weet werd een gelijksoortig verschijnsel ook bij Hitlers laatste redevoeringen opgemerkt.

Mussolini poogde zo goed mogelijk te antwoorden op de verklaringen van Churchill, hoewel elke zin van hem gemakkelijk weer ontzenuwd kan worden. Uit zijn eigen woorden valt ook op te maken, dat hij zijn prestige bij het Italiaanse volk verloren heeft, omdat hij klaagde over de geruchten en kletspraatjes, die over hem de ronde doen. Het is leuk te lezen wat de Duce te zeggen heeft (blz. 3).

In Engeland heeft de econoom Sir William Beveridge een plan ontworpen voor de Sociale Veiligheid na de oorlog. Men verwacht, dat deze voorgestelde verzekering van het volk nog wel de nodige weerstand zal ondervinden (blz. 3).

U.S.A.-duikboten in de Stille Oceaan behaalden weer successen met het tot zinken brengen of beschadigen van 7 Japanse schepen (blz. 1).

De Nederlandsch Portugeesch Israelitische
Gemeenschap MIKVE ISRAEL
De Nederlandsch Hervormde Israelitische
Gemeente Emanuel en de Gemeente Azkenazie
deelen hierbij aan alle Israelieten op Curacao mede, dat er heden 2 December om 5 uur n.m. in de Synagoge Mikve Israel een bijzondere dienst zal worden gehouden, waaraan de voorgangers van de Israelitische gemeenten van Curacao deel zullen nemen als bewijs van rouw in verband met het laatste decreet van Hitler, waarbij het uitroeien van de Israelieten wordt bevolen.

4780

Hitler en de Joden.

„Lysias nam zich voor om alle Joden geheel en al uit te roeien."
I Maccabeeën IV, 28.

Nog in een gedeelte van onze oplage van gisteren hebben wij kunnen vermelden, dat heden een rouw- en vastendag voor alle Joden ter wereld is uitgeschreven in verband met Hitlers besluit **om voor 31 December van dit jaar alle Joden in de bezette gebieden uit te roeien.** Tengevolge van dit besluit zijn reeds 2.000.000 Joden gevallen, aldus het bericht. Daar het bericht door de Joodse geestelijke overheid alhier te laat ontvangen werd, kon een rouw- en vastendag voor Curaçao niet meer worden uitgeschreven.

Zulks zal nu later geschieden. **Hedenmiddag is er wel een bizondere dienst in de Synagoge „Mikve Israel" (aanvang 17 uur).** De Joodse winkels zijn vandaag na 16 uur alle gesloten.

Ook in Aruba en Suriname zullen rouwdiensten georganiseerd worden.

* * *

Hitler heeft zijn voorgangers gehad, zowel in het wereldveroveren hebben al zijnen voorgangers mislukt is, alsook in zijn politiek ten opzichte van de Joden. Toen Hitler besloot om de Joden allen dwangarbeid te laten verrichten, vond hij zijn voorgangers in de Egyptische Farao's; toen hij besloot ze allen te deporteren, vond hij zijn voorganger in den Koning van Babylon; toen hij de Joden vervolgde vond hij zijn voorgangers in Middeleeuwse despoten. Nu deze van God verlaten mens meent zijn nieuwe orde te zullen gaan stichten door alle binnen zijn bereik komende Joden, mannen, vrouwen en kinderen, doodeenvoudig af te maken, vindt hij een triest voorbeeld in Lysias, wiens naam al vergeten zou zijn, ware het niet dat de Heilige Schrift hem en zijn ongeluk tot het einde der dagen zal bewaren.

Morgenavond begint voor de Joden het Chanoeka-feest, een feest, dat herinnert aan de Tempelwijding te Jerusalem onder Judas den Maccabeeër in de tweede eeuw voor het begin van onze jaartelling. Het is wel een merkwaardige samenloop, dat de bevestiging van Hitlers besluit vlak voor het begin van dit Joodse feest komt, want dit Joodse Chanoeka-feest van Tempelwijding vindt zijn oorsprong in het fiasco van Hitlers voorganger Lysias.

Het was in het jaar 169 vóór het begin onzer jaartelling, bij een van die Jodenvervolgingen, dat Lysias, rechterhand van Koning Antiochus IV Antipater, meende alle Joden nu maar uit te roeien. Het eindresultaat van Hitlers voorganger wordt eveneens door de Heilige Schrift bewaard: „Lysias zeide: Laten wij den Joden de hand maar reiken en vrede met hen sluiten en met hun gehele volk." Lysias einde was, dat hij ter dood gebracht werd.

Nu ook Hitler practisch verslagen is, zal ook hij evenals zijn vergeten voorganger in doodstrijd trachten zich hoe dan ook te wreken. Het resultaat zal ook voor hem zijn, dat de Joden nog bestaan, wanneer Hitlers naam dorre, wellicht vergeten, historie zal zijn. Wij hebben evenwel met de dag van heden te rekenen en stellen wij ons een ogenblik deze gruwel voor ogen, dan denken wij — hoe kan het anders — naast de Joden in het buitenland, toch allereerst aan de Nederlandse Joden. Wij denken echter ook aan de Joden op de Curaçaose eilanden, die ouders, kinderen, familie of vrienden hebben in het bezette gebied van het Koninkrijk.

Wat dan hun persoonlijke leed is, is het leed van ons gehele volk, dat in deze harde strijd heeft moeten leren splinterzucht en isolement te verwijderen uit ons volksbestaan, zoals het Joodse volk het leerde ten tijde der verdrukking door Antiochus. Met onzen Heiligen Vader den Paus, met de herhaalde protesten van de Nederlandse, Franse en Noordamerikaanse bisschoppen, willen ook wij ons protest tegen hetgeen den Joden wordt aangedaan doen horen.

Bij de nadering van het Chanoeka-feest, dat de trieste herinnering aan Lysias' wandaad bewaart, spreke Judas de Maccabeeër nogmaals de van Godsvertrouwen vervulde woorden, die hij eens tot de verdrukte Joden sprak: „In grote overmoed en boosaardigheid trekken zij tegen ons op, om onszelf, onze vrouwen en onze kinderen om te brengen en uit te plunderen. **God echter, Hij zal ze voor onze ogen verpletteren. Weest dus niet bang voor hen."**

Dit Godsvertrouwen vervulle en beziele elkeen, wien Hitlers besluit direct of indirect treft, opdat ook in onze dagen „alle volken erkennen, dat er een Redder en Verlosser in Israel leeft".

Nederland.

DE ONDERWIJZERS STRIJDEN MEDE.

Op welke wijze het nieuws door Nederland verspreid wordt, vertelt Anton Musserts „Nationale Dagblad" in een van die boze artikelen, die ons altijd wat te vertellen hebben. Het nieuws wordt namelijk uit de verboden radio beluisterd en dan door onderwijzers verder verspreid in de les.

Een onderwijs-inspecteur, die een school te Heerlen bezocht, vroeg de dictaat-cahiers der kinderen op en vond er de volgende zinnen in:

Op 8 September: „Onze Koningin zal spoedig per vliegtuig uit Amerika terugkeren"; op 9 September: „De Russen hebben een Duits oorlogsschip doen zinken"; op 10 September: „De zaken in Duitsland gaan steeds slechter; dagelijks worden 800 Duitsers in Rusland gedood; onze Koningin is op bezoek in Washington"; op 3 October: „Vandaag is het Leidens ontzet, de herdenking van de overwinning op de dwingelandij", enz. enz.

DE LANDSVERDEDIGING IN SURINAME.

Aan de Surinaamse Memorie van Antwoord ontlenen wij nog het volgende:

Het is ondergetekende [1]) onbegrijpelijk hoe men in deze tijd en zonder de kennis van zaken, welke te dezen slechts militaire autoriteiten kunnen bezitten, een oordeel durft uitspreken als in de eerste zinsnede van dit hoofdstuk van het voorlopig verslag is nedergelegd.

Het is volmaakt uitgesloten in deze jaren van strijd om het bestaan van het koninkrijk beperking van uitgaven op defensiegebied als richtsnoer te nemen. Het nodige moet hier gevonden worden, ook al leidt dat tot zware lasten. De ondergetekende vraagt zich af, of de leden van wie deze opmerkingen afkomstig zijn, voldoende besef bezitten van de alles overheersende waarde van het behoud van onafhankelijkheid en nationaal volksbestaan die in deze oorlog op het spel staan, zomede van de betekenis dat die vooral door eigen krachtsinspanning behouden worden. Uiteraard wenst ook ondergetekende, dat onnodige uitgaven worden vermeden, al ware het reeds om het grote bedrag dat onvermijdelijk nodig is, te kunnen vinden. Voor zoverre zulks practisch uitvoerbaar is, werd van het begin der legeruitbreiding af een contrôle terzake ingesteld.

Dat de voedselproductie zou worden ontwricht door het nog wel „zonder norm" inlijven van landbouwers bij de schutterij, is een der tegenwoordig gangbare beweringen, welke elke redelijke grond missen. De feiten toch zijn, dat op 23 October jl., toen een telling terzake is gehouden, in totaal van de Brits Indische bevolkingsgroep waren ingelijfd 403 man, van wie naar eigen opgave 214 rechtstreeks en 13 zijdelings bij de landbouw waren betrokken. Van hen waren op dat tijdstip 86 man met landbouwverlof, zodat niet meer dan een 140 tal jongelieden werkelijk aan de landbouw waren onttrokken, een aantal dat niet van enige werkelijke invloed op de door tienduizenden bedreven landbouw als geheel kan zijn.

Het gerucht, dat de schutters eerlang zullen worden verplicht om in het buitenland dienst te doen en dan met uitzondering van Hindostanse schutters, is ook tot het bestuur doorgedrongen. De oorzaak ligt in de omstandigheid dat de weermacht hier te lande wordt georganiseerd op deze wijze, dat een gedeelte als mobiele eenheid geschikt wordt gemaakt om overal te worden ingezet, waar de Nederlandse regering zulks nodig mocht achten. Of, en zo ja wanneer, zulks tot dienst buiten Suriname zou kunnen leiden, kan thans niet worden overzien. Onmogelijk is dat zeker niet en wat betreft de wettelijke grondslag moge worden opgemerkt, dat ingevolge lid 3 van artikel 30 der Surinaamse staatsregeling door den gouverneur over de strijdkrachten in oorlog en vrede zodanig kan worden beschikt als hem in het belang van Suriname oirbaar dunkt, welke regeling in artikel 33 nog wordt aangevuld met de bepaling:

„De Gouverneur neemt alle vereiste maatregelen tot bescherming van de eer van de Staat in het algemeen en van Suriname in het bizonder tegen aanranding van buiten".

In deze tijd nog te menen dat de verdediging van het belang van Suriname en de bescherming van de eer van de staat zouden kunnen worden beperkt tot het gebied tussen Corantijn en Marowijne is wederom een uiting van het in het algemeen gedeelte dezer memorie reeds besproken Surinaamse isolationisme. Zo min de Verenigde Staten van Noord-Amerika zich hebben laten weerhouden om hun soldaten naar Europa, Afrika en Australië te zenden om te voorkomen, dat de strijd naar eigen bodem wierd overgebracht, zo min kan ook Suriname als onderdeel van het Nederlandse rijk zich onttrekken aan deelneming aan de strijd, waar ook te voeren.

Het is den Gouverneur niet bekend van welke zijde de mededeling zou zijn gedaan aan Hindostanse schutters dat zij niet naar het buitenland zullen worden gezonden voor directe deelneming aan de oorlog; noch met zijn voorkennis van militaire zijde is dat geschied.

De plicht om zo nodig deel te nemen aan de oorlogvoering ook buiten de grenzen van Suriname geldt voor de gehele krijgsmacht hier te lande en van een uitzonderingspositie ten opzichte van een bepaalde groep schutters kan dan ook geen sprake zijn.

Het is den Gouverneur evenmin bekend dat de leden van de plaatselijke weermacht voor ras en kleur beledigende en onaangename woorden en uitdrukkingen tegen elkaar bezigen en een op superioriteit van ras en kleur steunende zeer funeste houding tegenover elkaar aannemen. Worden hier, zo vraagt hij, individuele misschien waargenomen gevallen niet veralgemeend? Ook is hem niet bekend dat de verhouding tussen meerderen en minderen bij de weermacht niet zo zou zijn als mocht worden verwacht.

[1]) Met „ondergetekende" wordt telkens bedoeld de Gouverneur van Suriname.

HET ONTRUIMEN DER KUSTSTREKEN.

De door de Duitsers aan de bewoners van Nederlandse kuststreken opgelegde ontruiming, die voor 1 December voltooid moet zijn, heeft hevige beroering veroorzaakt. Ondanks het Duitse bevel om zoveel mogelijk achter te laten o.a. tafelzilver, beddegoed en keukenwaar, wordt alles zoveel mogelijk op handkarren geladen en weggereden.

Men ziet auto's vol geladen met huisraad en getrokken door paarden. Verpakkingsmateriaal is enorm in prijs gestegen. Een kist, die vroeger vijf gulden kostte, kost nu...... veertig gulden. Oude handwagens koopt men voor... ƒ 250. De Duitsers achten een Geallieerde invasie waarschijnlijk.

De Duitse Schout bij Nacht Richard Gadowk schrijft in de „Deutsche Zeitung für die Niederlaenden" van 16 November: „De invasie-mogelijkheid is een dodelijk gevaar voor Duitsland."

De Duitsers proberen hun ontruimings-bevel als een daad van humaniteit voor te stellen: De burgers mogen niet verpletterd worden tussen twee strijdende legers, doch de bevolking begrijpt best, dat het bevel gegeven is, opdat de bevolking niet behulpzaam zal zijn bij een eventuele invasie. Door deze ontruiming zijn de huishuren in het midden des lands geweldig gestegen. Kleine buitenhuisjes op de Veluwe brengen fabelachtige sommen op. En er is een koop-golf ontstaan: de mensen kopen alles wat los en vast is.

OVERLEDEN.

Het overlijden in Nederland wordt gemeld van: M. A. Reintjes, procuratiehouder Hollandse Bank Unie (Amsterdam, 52 j.); F. Lensing, oud marine-officier (Den Haag); Pater Chr. Hoogeweegen, leraar classieke letteren (Amsterdam, 56 j.); Pater J. J. Kea S.J. directeur Apostolaat des Gebeds (Weert, 57 j.); P. D. de Vos, historicus (Zierikzee, 76 j.); H. A. Brinkman, oud-stafemployee Nederlandse Handel Maatschappij (Rijswijk, 55 j.); J. Gabriels, burgemeester van Oirsbeek en Merkelbeek (52 j.); Dr T. Beekenkamp, oud-lid Provinciale Staten (Gouda, 76 j.); J. A. Strickling, oud sergeant-majoor, bijgenaamd „De Held van Muiden" (Leidschendam, 80 j.); Dr. K. Sietsma, gereformeerd predikant (Amsterdam, 45 j.); H. G. J. Wolterbeek, oud-kolonel der marine (Den Haag, 90 j.); Ir. J. J. Weve, architect (Nijmegen).

AALMOEZENIER VOOR DE ZEELIEDEN IN NEW YORK.

Het Apostolaat ter Zee, alhier, deelt ons naar aanleiding van het stukje: „De Geestelijke Verzorging van de Nederlandse Zeelieden in New York" in onze editie van gisteren mede, dat sedert begin October een Katholiek Priester is aangesteld als aalmoezenier voor de Nederlandse zeelieden in New York. Het is Pater N. Geldens S.V.D. Zijn adres is: 11 Broadway, K 708, New York.

NIEUWTJES, DIE ONS INTERESSEREN.

— Het woningtekort in Nederland is thans zeer nijpend, omdat enerzijds de kuststreken zijn ontruimd en anderzijds bewoners van het gebombardeerde Rijnland naar Nederland komen.

— Bij Haarlem zijn grote Duitse manoeuvres gehouden in aanwezigheid van generaal Christiansen.

— Ieder Geallieerd land zal vertegenwoordigd zijn in het officiële Kerstradio-program voor de krijgsmacht der Verenigde Staten. Voor Nederland filmspeler Philip Dorn (Frits van Dongen).

— In Londen hebben de Geallieerden een bureau opgericht voor de voorziening van vervoer in thans bezette landen, na de vrede. Voor Nederland zit daar in Professor E. R. Hondelink.

— De N.S.B. heeft een „Stormtroep" voor vrouwen opgericht.

CURAÇAO

H. MIS VOOR DE FRANSE HELDEN.

Een daad vol Piëteit.

Zondag as. zal er om 9 uur in de Cathedrale Kerk van de H. Anna een H. Mis worden opgedragen voor de zielerust van alle Fransen, in het bizonder van de zeelieden die in Toulon hun leven gaven voor Frankrijk. Zijn eer en de vrijheid van allen. Zij, die met het lot van Frankrijk oprecht medeleven, worden dringend bij deze H. Mis uitgenodigd.

CHANOEKA-DIENSTEN IN DE SNOGA.

Het Chanoeka-feest der Joden valt dit jaar van 4 tot 11 December as. De eerste dienst zal aan de vooravond (het begin van het feest) gehouden worden, dus op Donderdag 3 December, om 17.30 uur in de Snoga. Op de laatste avond van het Chanoeka-feest (10 December) zullen de jeugdige bezoekers gelegenheid krijgen de Chanoekia aan te steken waarbij Rabbijn I. Jesurun Cardozo zal preken over de Maccabeeërs.

Het Chanoeka-feest is het feest ter herinnering aan de Inwijding des Tempels van Judas den Maccabeeër. De Chanoekia is een 8-armige lamp, herinnerend aan het wonder, dat de olie voor één dag voor een volle week toereikend was.

LUCHTPOSTZEGELS VERVALLEN.

De Directeur van het Postkantoor schrijft ons:

De op de 20e October jl. ingetrokken oud-model luchtpostzegels (de zg. vliegerstype) zijn thans niet meer geldig voor het frankeren van brieven. Zij kunnen evenwel tot en met de 31e December as. worden ingewisseld ten postkantore tegen geld of postzegels.

BILLY GILBERT KOMT NAAR CURAÇAO.

De bekende filmacteur en comiek Billy Gilbert zal — naar een aanvankelijk bericht luidt — alhier op 14 December aanstaande een voorstelling geven voor de strijdkrachten, volgens het Noordamerikaanse plan om naar alle posten, waar U.S.A.-troepen gestationneerd zijn, geregeld filmsterren enz., te zenden. Dit ter versterking van het moreel der mannen.

Billy Gilbert is natuurlijk goed bekend bij de Curaçaose bioscoop-bezoekers. Hij speelde o.a. als de gulzige inboorling in „Song of the Islands", als de niezende stationschef op het vliegveld in de film „Rosalie" en moest de dikke Goering voorstellen in „The Great Dictator".

„MUZIKALE ONTWIKKELING".

Vrijdag as. 4 December, begint een serie lezingen over „Muzikale Ontwikkeling". De lezingen worden gegeven door den Heer Max Tak. Iedere 14 dagen is er een lezing. In het geheel worden 14 lezingen gegeven.

Het cursusgeld voor de 14 lezingen bedraagt ƒ 6.— per persoon en voor echtparen ƒ 9.—. De bijeenkomsten hebben plaats in het gymnastieklocaal van de Hendrikschool.

SPORT - RUBRIEK.

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Van Zondag 29 Nov. 1942.

A-Klasse — Jong Curaçao 1 — Transvaal 1 — 7—1.

WEDSTRIJD PROGRAMMA MUNDO NOBO

Zondag 6 Dec. 1942:	A-Klasse	Volharding 1 — Arsenal 1 (O. Corsica)
Zondag 13 Dec. 1942:	A-Klasse	Atlanta 1 — Independiente 1 (Viejou)
Zondag 20 Dec. 1942:	Vriends. wed.	S.U.B.T. 1 — Jong Holland 1 (Viejou)
Zondag 27 Dec. 1942:	A-Klasse	S.U.B.T. 1 — Transvaal 1 (H. Leers)

SCHERPENHEUVEL.

Zondag 20 Dec. 1942:	A-Klasse	Volharding 1 — Scherpenheuvel 1 (Jesurun)
Zondag 27 Dec. 1942:	A-Klasse	Transvaal 1 — Scherpenheuvel 1 (J. v. Eerden)

HANDICAP-VOETBALWEDSTRIJDEN TER GELEGENHEID VAN DE AS. HEUGLIJKE GEBEURTENIS IN ONS KONINKLIJK HUIS.

Verenigingen: A.: Independiente, Jong Holland, S.U.B.T., Atlanta.
B.: Jong Curaçao, Volharding, Transvaal.
C.: Asiento, Gr. Kwartier, Jong Suriname, Voorwaarts, Be Quick, Ned. Tr. Suffisant, Scherpenheuvel.
D.: Kwiek, P.S.V., R.C.C., Willemstad.

De verenigingen van groep A krijgen voor elk gemaakt doelpunt 1 punt, groep B 1½ punt, groep C 2 punten, terwijl groep D voor elk gemaakt doelpunt 3 punten toegewezen krijgt.

Bij gelijk spel, d.i. bij het behalen van een gelijk aantal punten (geen doelpunten), worden door elk der verenigingen drie penalties genomen, elke penalty te nemen door een verschillenden speler. Elk doelpunt, voortvloeiende uit deze penalties, telt voor 1 punt. Indien na het nemen van de penalties de stand nog gelijk is, beslist het lot.

Een vereniging, die niet opkomt, wordt geacht de wedstrijd te hebben verloren. Het Bondsbestuur behoudt zich het recht voor, indien niet over voldoende bondsscheidsrechters kan worden beschikt, niet bij de bond aangesloten scheidsrechters aan te wijzen.

De duur van de wedstrijden is vastgesteld op **2 x 35 minuten** voor de eerste 3 ronden en **2 x 45 minuten** voor de 4e ronde en de finale.

SCHEMA DER TE SPELEN WEDSTRIJDEN.

Datum	1e Ronde	Terrein
Za. 5 Dec.	Jong Holland — N.T.S. (Viejou)	Win. A Mundo Nobo
Zo. 13 Dec.	R.C.C. — Jong Curaçao (H. Leers)	Win. B N.T. Suff.
Zo. 13 Dec.	Groot Kwartier — Kwiek (De Boer)	Win. C Groot Kw.
Zo.: 20 Dec.	Transvaal — Atlanta (Van Eerden)	Win. D Scherpenh.
Za. 19 Dec.	P.S.V. — Volharding (Jesurun)	Win. E Mundo Nobo
Za. 12 Dec.	Willemstad — S.U.B.T. (Ercol)	Win. F Willemstad
Za. 27 Dec.	Independiente — Asiento (Oehlers)	Win. G Asiento ter.
Zo. 13 Dec.	Scherpenheuvel — Be Quick (H. Rog)	Win. H Scherpenh.
Zo. 6 Dec.	Voorwaarts — Jong Suriname (Van Eerden)	Win. I Sufissant

2e Ronde

C — D = J
B — E = K
A — = Vrij
G — I = L
F — H = M

3e Ronde

J — M = N
A — K = O
L — = Vrij

4e Ronde

O — L = P
N — Vrij

Finale

N — P.

ATTENTIE: Alle wedstrijden beginnen om 16 uur precies.

HET BESTUUR.

Opzienbarend Brits plan voor Sociale Veiligheid.

Mussolini antwoordt op Churchills rede.

PATROUILLE-ACTIVITEITEN BINNEN DE GRENS VAN BIRMA.

SOCIALE PLANNEN IN ENGELAND.

In het meest verregaande ontwerp van de door de Regering gesubsidieerde Sociale Veiligheid, dat ooit in enig land werd aangeboden, stelde de Plannen Commissie van Sir William Beveridge voor om in Groot Britannië een nieuw Ministerie van Sociale Veiligheid te vestigen en de huidige jaarlijkse uitgave van 1.300.000.000 dollar voor werkloosheid, woningsverzekering en pensioenen haast te verdubbelen.

Het uitgebreide program, dat naar de bekende econoom Sir William erkende, „in sommige opzichten revolutionnair" is, dekt de publieke welvaart letterlijk van de wieg tot het graf. O.a. voorziet het in de publieke bijstand voor geboorten — zelfs voor ongehuwde moeders — huwelijken en tot een bedrag van 80 dollar voor begrafenissen.

De grote trekken van het Beveridgeplan, dat door het Regerings-comité werd ontworpen, werd publiek gemaakt tegen de achtergrond van een vergadering in het Lagerhuis, waarin Arthur Greenwood, zegsman van de Labor-partij, het na-oorlogse reconstructie-program van de Labor-partij voorlegde. Hierin wordt voornamelijk voorzien in de vorming van een Raad, die bijstand zal moeten verlenen aan oorlogsgetroffenen en onontwikkelde landen, en een andere voor het na-oorlogse Groot Britannië.

Bij het voorleggen van het algemene plan van de Labor richtte Greenwood de aandacht op het Rapport-Beveridge met verzoek, dat de Regering een „spoedige en sympathieke aandacht zou schenken" aan dit „stoutmoedige en verreikende plan voor de sociale veiligheid van allen."

Hieraan voegde hij toe: „Het zou een grote tragedie zijn, indien na de vernietiging van het fascisme in het buitenland dit land zich zou bevinden in de kwelling van — wat sommige mensen zouden noemen — een krachtige Regering, die ingesteld zou worden om het hoofd te bieden aan een chaotische situatie, welke wierd geschapen door een gebrek aan voldoende voorbereiding en daardoor een nieuw fascisme in ons midden zou zaaien." Greenwood waarschuwde: „Het zou het grootste verraad zijn indien de staatslieden, die de oorlog hebben overleefd, zouden optreden als of de verklaringen, die gedurende de oorlog werden afgelegd, slechts waren om hun doeleinden te dienen en opzij konden worden geschoven nadat de overwinning zou zijn behaald."

Het rapport gaat thans naar het Parlement voor behandeling en met de verklaring, dat het een terrein omvat, „welk op de een of andere wijze moet worden gedekt" onder de Atlantische Brief, drong hij er op aan, dat men er ogenblikkelijk aandacht aan schenke, zodat het direct na de oorlog kan worden toegepast.

Hij zeide, dat in het eerste jaar — dat willekeurig op 1945 werd gesteld om de samenstelling te vergemakkelijken — het nieuwe program ongeveer $ 2.730.000.000 zou kosten, vergeleken met de — naar schatting — $ 1.368.000.000, die in 1938 — 1939 werd verbruikt. Volgens het plan zou de Regering hiervan $ 1.404.000.000 moeten verstrekken, de werkgevers $ 548.000.000 en het verzekerde volk $ 776.000.000 (Londen, (AP) 1.12).

MUSSOLINI HOUDT EEN REDE.

Van Italiaanse radio-uitzendingen:

Bij het houden van een zijner zeldzame redevoeringen tijdens de oorlog sprak Benito Mussolini tot de fascistische kamer van corporaties.

„Hoe minder men zegt in oorlogstijd hoe beter" was Mussolini van mening. „Ik heb echter een vage indruk, dat het Italiaanse volk mij wenst te horen."

De Duce, die zwaar ademde, zeide: „De meest belangrijke gebeurtenissen van de afgelopen 18 maanden zijn 1) de oorlog tegen Rusland, 2) Japans intrede in de oorlog en 3) de Geallieerde landing in Noord-Afrika.

„Indien er een man is, die deze oorlog ooit gewenst heeft, dan is het de President van de Verenigde Staten", zeide Benito. „Deze oorlogsstoker vergat zijn herhaalde beloften aan de Noordamerikaanse moeders, dat hij geen Noordamerikaans bloed zou laten verspillen. Het is logisch dat Japan niet wachtte op een Noordamerikaanse aanval, doch de juiste tijd koos om erin mede te beginnen.

Waar zijn de Noordamerikaanse profeten, die voorspelden, dat Japan binnen twee of drie weken zou worden opgeruimd?"

Mussolini zeide, dat hij niet verrast is door de landingen in Noord-Afrika en vervolgde: „Er zijn vele intrigues tussen de Noordamerikanen en de hoge Franse officieren. Er is niets glorieus aan de landing."

Hij onthulde, dat de Italiaanse verliezen tengevolge van de bombardementen van de Raf en vanuit de zee 1876 doden en 3332 gewonden zijn. Bij de aanvallen van de Royal Airforce op Genua alleen werden 203 huizen vernield en 6122 beschadigd. In de eerste 30 maanden van de oorlog verloor de Italiaanse marine 172 schepen van totaal 227.000 ton.

Het totale aantal Italiaanse doden in dezelfde periode van leger, marine en luchtmacht is volgens Mussolini 94.182. Er bevinden zich 232.700 Italianen als gevangenen in vijandelijke handen, waarvan 215.000 van het leger, aldus de Duce. Mussolini deelde mede, dat vrouwen en kinderen worden verwijderd uit de Italiaanse steden om de fascisten „meester van de situatie" te laten.

Voorts zeide hij, dat Duitsland Italië zal versterken met „machtige bijdragen". De Duce, die door Londense luisteraars werd gehoord, pufte en kuchte doorlopend.

Hij beweerde in antwoord op Churchills rede van 29 November, dat de „gezamenlijke Italiaanse en Duitse defensies den aanvallers een warm welkom zouden bereiden".

Bij het voorlezen van Churchills waarschuwing aan Italië om uit de oorlog te treden of eruit te worden gebombardeerd, zeide hij, dat de Britten hadden gehoopt dat hij het Italiaanse volk deze waarschuwing niet zou tonen en dat Churchill hoopte dat de weerstand van het Italiaanse volk hiermede zou worden ondermijnd.

Mussolini beweerde echter: „De Italianen zullen niet inferieur zijn aan de Britten en Russen. Indien dit zou gebeuren dan zou het Italiaanse volk voor altijd afstand doen van zijn droom om een grote natie te zijn".

Churchills beschuldiging herhalende, dat „één man en slechts één enkele man" verantwoordelijk is voor Italië's intrede in de oorlog vroeg Mussolini sarcastisch: „Wanneer vroeg de Premier aan het Britse volk of het de oorlog wenste?"

Met referte naar Churchills berisping van een „steek in de rug" van Frankrijk verklaarde Mussolini niet te hebben verwacht, dat Frankrijk zo plotseling zou instorten. Hij wees erop, dat Frankrijk nog een luchtmacht en een vloot intact had toen Italië oorlog verklaarde. Toen hij kwam bij Churchills vraag aan het Italiaanse volk „hoe lang dit nog zal duren", verklaarde Mussolini: „Ik antwoord zo plechtig mogelijk, dat het altijd zal duren tot wij de volledige overwinning hebben behaald".

Hij verdedigde Italië's intrede in de oorlog met te zeggen, dat, indien men neutraal ware gebleven, beide oorlogvoerenden het zouden hebben mishandeld. Met de opmerking, dat Churchill hem een „hyena" genoemd had zeide Mussolini zichzelf „duizendmaal meer een heer te beschouwen dan Churchill, die dronken is van alcohol en tabak". Engelands geschiedenis van de laatste driehonderd jaren is één lange lijst van daden, hyena's waardig".

Mussolini zeide: „Churchill zegt, dat mijn imperium verdwenen is, doch het laatste woord is nog niet gesproken".

„Niemand heeft ooit Italië begrepen", klaagde hij. „Elke keer als wij iets vroegen vonden wij hindernissen op ons pad. Indien ik had geluisterd naar den hyena Roosevelt zou hij mij een stomkop gevonden hebben".

Mussolini bespotte de Italianen voor het verspreiden van „gekke verhaaltjes en geklets" over hem. Hij noemde een geval op de avond dat hij opdracht gaf tot de bezetting van Corsica, toen het gerucht de ronde deed in Italië, dat hij een operatie had ondergaan en zelfs gestorven was.

„De Italianen zijn nooit zo verenigd geweest" schreeuwde hij. Voorts ontkende hij de sabotage in Italië en prees hij de discipline van zijn landgenoten.

„Wij moeten leren te haten omdat wij niet kunnen vechten zonder te haten", zeide Mussolini met referte naar de geruchten, dat de Italianen niet erg enthousiast zijn over de oorlog. „Wij moeten optreden met de grootste energie tegen hen die de geest van de Italianen ondermijnen".

„Deze oorlog is niet alleen nodig. Hij is heilig. Wij zijn trost om deel te nemen aan deze slag van reuzen, welke de wereld zal veranderen".

Hij waarschuwde, dat, ingeval de As zou verliezen, de vrede een hardere beproeving zou zijn dan Versailles en dat de gehele wereld „zou worden verlaagd tot de status van Brits Indië".

„Wij moeten vechten om te leven, doch wij moeten onze doden wreken. Onze doden roepen: 'Vecht tot de overwinning behaald is'. Wij gehoorzamen" (Londen, (AP) 2.12).

BOMBARDEMENTEN OP BIRMA.

Een speciaal communiqué van het Noordamerikaanse Hoofdkwartier in New Delhi zeide:

„Zware bombardements-eskaders van de 10e luchtmacht vielen de Japanse installaties tweemaal aan op 30 November. De havengebieden en pakhuizen te Rangoon werden hevig gebombardeerd in een nachtelijke aanval. 5 Voltreffers op de dokken werden gerapporteerd met andere voltreffers op het gebied van de pakhuizen. In een daglicht-aanval op Port Balir in de Andaman-eilanden plaatsten zware Noordamerikaanse bommenwerpers een voltreffer op een hulpschip van 250 voet lengte. Van deze operaties is een bommenwerper niet terecht" (New Delhi, (AP) 1.12).

PING-PONG AVOND IN HET ZEEMANSHUIS.

Hedenavond zullen weer ping-pong wedstrijden gehouden worden in het R.K. Zeemanshuis en als gewoonlijk zijn weer prijzen beschikbaar gesteld voor de overwinnaars. Alle mannen van de Marine en de Koopvaardij zijn welkom.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **New Delhi:** Het gezamenlijke communiqué van Brits Indië meldt actieve patrouille-operaties van beide partijen aan de Birmaanse zijde van de grens met Brits Indië. De Japanners doen hardnekkige pogingen om de plaatselijke inwoners te terroriseren met de klaarblijkelijk bedoeling een niemandsland te vormen en hun patrouilles verder naar voren te zenden voor verkenningen. Bij twee gelegenheden hebben patrouilles van Indische troepen betrekkelijk hevige verliezen aan den vijand toegebracht. Gisteravond vielen Wellington-bommenwerpers van de Raf de Japanse vliegvelden aan te Toungoo en Akyab in Birma.

— **Moskou:** Het Russische middagcommuniqué meldt, dat in het gebied van Stalingrad en aan het Centrale front de Russische offensieven in dezelfde richtingen als te voren werden voortgezet. Ten Westen van Stalingrad vielen de Russen aan op de linkeroever van de Don. Een afdeling deed een frontaanval op de Duitsers in een gefortificeerde plaats. Tegelijk vielen andere Sovjet-detachementen van de flank aan. Toen de Duitsers zich met omsingeling bedreigd zagen, trokken zij zich wanordelijk terug met achterlating van 300 doden en een grote hoeveelheid wapenen en oorlogsmateriaal. Aan het Centrale front werden nog verschillende bewoonde plaatsen veroverd. In het gebied van de linie tussen Rzhev en Vyazma werd een dorp genomen, dat door den vijand was omgezet in een versterkt defensie-centrum. 500 Duitsers werden gedood.

— **Cairo:** Het communiqué van het Midden-Oosten zegt, dat de vijandelijke artillerie gisteren met succes door de Britse strijdkrachten bestreden werd in de buurt van El Agheila. De patrouille-activiteiten duren voort. De luchtactiviteit had op gemiddelde schaal plaats. Bizerte alsmede Trapini op Sicilië werden gebombardeerd in de nacht van Maandag. Een vijandelijk koopvaardijschip, dat nabij de Oostkust van Tunis in Zuidelijke richting voer, werd door tweemotorige gevechtsvliegtuigen aangevallen en tot zinken gebracht.

— **Moskou:** „Rode Ster" deelde mede, dat de verdedigers van Stalingrad de verzwakte belegeringslinies van de As terugrollen en dat men de heuvel Yuzhnaya heeft heroverd, die het Zuidelijk deel van de stad beheerst. De nazies zijn van 3 tot 8 kilometer verder van Stalingrad teruggeduwd. Thans, op 100 dagen nadat het beleg begon, maakte het Duitse Hoofdcommando bekend, dat men enkele belegeraars terugtrok om het hoofd te bieden aan de bedreiging van het Russisch offensief, dat met succes voortgaat maakt ten Westen van Stalingrad met behulp van een nieuwe luchtactiviteit.

De Stemming in de Verenigde Staten.

Democraten en Republikeinen en de Oorlog.

Onze correspondent te New York schrijft ons naar aanleiding van de verkiezingen, die onlangs in de Verenigde Staten gehouden zijn en waarover wij in onze editie van 5 November jl. reeds schreven.

De republikeinse candidaat is dus met grote meerderheid gekozen. Dit was gezien de eigenaardige verhoudingen in de Staat New York begrijpelijk en verklaarbaar. De uitslag van de verkiezingen in de overige Staten heeft een duidelijke algemene voorkeur voor de Republikeinse Partij laten zien, die om een nadere verklaring vraagt.

Het zij voorop gesteld, dat de uitslag niet en onder geen voorwaarde mag worden opgevat, alsof de burgers van de Verenigde Staten niet veel voor een energieke oorlogvoering zouden voelen. Niets is minder waar dan dat. Democraten en Republikeinen hebben allen slechts een gedachte: de overwinning, de volledige overwinning.

Zoals altijd werken onder zulke omstandigheden vele factoren tezamen.

Allereerst een woord over de techniek der verkiezingen. Er bestaat in de Verenigde Staten geen Burgerlijke Stand, waarin iedereen is ingeschreven, een systeem, zoals door Napoleon in Europa ingevoerd. Hier houdt men daar niet van.

Dit betekent ook, dat men geen materiaal heeft om van overheidswege een kiezerslijst samen te stellen. Daarom moeten in een jaar, waarin verkiezingen plaats vinden, de burgers en burgeressen zich voor dit doel laten registreren. Er wordt dus telkenmale een nieuwe kiezerslijst opgesteld op grond van de registratie.

In dit jaar hebben zich minder kiesgerechtigden laten registreren dan ooit te voren. De Democraten zeggen, dat arbeiders en soldaten in het biezonder zijn weggebleven, daar zij geen aanleiding zagen om van hun stemrecht gebruik te maken, terwijl de welgestelde Republikeinen, die hoge belastingen moeten betalen en die zich in velerlei opzichten door regeringsmaatregelen bedreigd achten, in groten getale voor registratie gezorgd hebben. Van Republikeinse zijde wordt dit natuurlijk betwist. Het zal wel nooit uitgemaakt worden wie gelijk heeft.

Een interessant argument van de Republikeinen willen wij nog vermelden. Er bestaat hier de regel, dat men zich niet alleen als kiezer moet laten inschrijven, maar dat men zich ook kan laten registreren als lid van een bepaalde partij. Dit is nodig omdat de candidaten voor de verkiezingen uiteindelijk gekozen worden door de ingeschreven kiezers der betrokken partij.

Er vinden dus voor de werkelijke verkiezingen zogenaamde voorverkiezingen plaats, waartoe de ingeschreven leden van de Democratische Partij worden opgeroepen om den Democratischen candidaat te kiezen.

Uit de inschrijving van de kiezers voor de verschillende partijen kan men hun betrekkelijke sterkte afleiden.

De Republikeinen wijzen erop, dat in een aantal plaatsen, waar een Democratische meerderheid geregistreerd was, toch de Republikeinse candidaat uit de bus gekomen is. Dit wijst er naar hun mening op, dat velen het Democratische kamp verlaten hebben om Republikeins te stemmen. Zij menen dus, dat de Democraten zich niet mogen beroepen op de afzijdigheid van een deel hunner kiezers maar moeten erkennen, dat er een duidelijke en onmisbare ommezwaai in de publieke opinie ten gunste van de republikeinse partij heeft plaats gevonden.

Welke overwegingen stuwden de kiezers nu in de richting van de Republikeinen?

Het is een algemene ervaring, dat een Regering, die lang aan het bewind is automatisch aanhangers verliest. De Verenigde Staten hebben nu al sedert 1933 een democratisch bewind. Dit verklaart een deel der verliezen.

De aanval in Afrika, die zo voortreffelijk georganiseerd en voorbereid was kwam voor de verkiezingen te laat. Het niet geheel bevredigend verloop van de krijgsverrichtingen droeg zeker niet bij tot de versterking van de positie van de democratische partij. De vooruitzichten zijn in dit opzicht sedert dien wel veel veranderd.

Voorts kwam in de verkiezingen zeker ook een duidelijk verzet tegen de Noordamerikaanse arbeiders-organisaties tot uitdrukking. Deze volgen nog onvoldoende de politiek van de Regering, die in het belang van de Noordamerikaanse volkshuishouding op de stabilisatie van loon en prijspeil gericht is. Men verwacht van de republikeinse partij ter zake een krachtige en besliste houding. In Wereldoorlog I heeft de houding door arbeiders-organisaties, die wel zeer sterk op het directe voordeel harer verenigingen uitzien, tot tegenstand aanleiding gegeven.

De Noordamerikaanse oudstrijders of veteranen, verenigd in de „American Legion" waren uit dien hoofde niet al te vriendelijk tegenover de arbeiders-organisaties gezind. Men verwacht thans een stemming. De soldaten begrijpen niet waarom zij voor $ 50.— in de maand moeten vechten en de anderen thuis voor $ 100.— per week werken. Het is ongetwijfeld een moeilijk probleem om het volle rendement van de Noordamerikaanse arbeidskracht te krijgen. Het uiterste is op dit gebied zeker nog niet bereikt. Anderzijds krijgt men wel een indruk, dat het der regering op dit gebied zeker niet aan energie ontbreekt, doch dat men het gestelde doel zonder strubbelingen en door overreding en niet door dwang wil bereiken. Ongetwijfeld de juiste methode. Deze vraagt echter veel tijd. Vele kiezers hebben er echter blijk van gegeven, dat zij hun geduld beginnen te verliezen.

Het feit, dat de Noordamerikanen zich er meer rekenschap van gaan geven, dat zij het zijn, die het grootste deel van de lasten van de oorlog te dragen hebben, heeft een logische reactie ten gevolge. Zij gaan meer en meer oer-Amerikaans denken. Velen zien in de republikeinse partij een betere vertegenwoordiging van deze gedachte dan in de democratische partij, waarvan men wel eens zegt, dat zij zich te veel onder invloed stelt van overwegingen ontleend aan de denkwijze van vreemdelingen. Ik betwijfel of zulks juist is. Er zijn aanwijzingen te over in de tegenovergestelde richting, maar het is toch een gevestigde opvatting in de Verenigde Staten. De Noordamerikanen willen de oorlog voeren en winnen op hun wijze. Dat is goed gezien. Want een mens, en een volk kunnen alleen het uiterste praesteren, indien men hun gelegenheid geeft om het op hun eigen wijze te doen. Zo ontstaat er wel een zeker stroming tegen de talloze vreemde beter--weters, die het Noordamerikaanse volk willen leren hoe zij het moeten doen. Deze betweterij en het toenemende aantal vreemde missies enz., de stortvloed van reclame-materiaal, die deze organisaties over het geduldige volk van Noord Amerika uitstorten, moet vanzelf sprekend tot een reactie leiden. Voor hen, die de tekenen verstaan is deze reactie er reeds. Zij zal sterker moeten worden voordat anderen er lering uit zullen trekken. De sympathie voor vreemdelingen is aan het tanen, grotendeels, dank zij het optreden van de vreemdelingen zelf.

En dan is er in de verkiezingsstrijd veel gesproken over de „New Deal." Dat is een magisch woord. Het is gebruikt om de sociaal-economische politiek aan te duiden, waarmede President Roosevelt de crisis overwonnen heeft, die de Noordamerikaanse volkshuishouding in haar grondvesten dreigde te verwoesten, toen hij in 1933 aan het bewind kwam. Het is een economische politiek, die door sterk sociale elementen gekarakteriseerd was, op het verschaffen van de sociale zekerheid, — vooral aan landbouwers en arbeiders — gericht was. Er werd daarbij niet voor teruggeschrokken om in bestaande economische verhoudingen in te grijpen. Dit gebeurt thans ook. De hoge inkomens zijn teruggebracht op een maximum van $ 25.000— per jaar. Dat brengt vele millionnairs, die nu eenmaal hoge vaste lasten hebben in het ongerief, hetwelk tot des te meer verzet aanleiding geeft, omdat nog steeds geen definitieve regeling tot stand gebracht is, die der natie anderzijds het volle en regelmatige profijt van de arbeidskracht van de bevolking geeft. Ditmaal betekent de strijd tegen de „New Deal" de nieuwe politiek niet zozeer een strijd tegen het ingrijpen van de overheid in het economische leven; integendeel: ditmaal is men ontevreden, dat tegenover de arbeiders niet energiek wordt ingegrepen.

Indien men zich tenslotte afvraagt wat de gevolgen van de versterking van de republikeinse partij in de volksvertegenwoordiging zullen zijn, dan doet men goed zich er rekenschap van te geven, dat reeds lang geleden twee republikeinen; de ministers van Oorlog en Marine, in het Cabinet van President Roosevelt zijn opgenomen. Indien men deze lijn thans zoude doortrekken, zoude zulks leiden tot een nauwere samenwerking tussen de beide partijen, waarvoor President Roosevelt de deur reeds geopend heeft door te verklaren, dat de Republikeinen met dezelfde energie voor de overwinning willen strijden als de Democraten.

Het is geenszins onmogelijk, dat er een nog actievere mobilisatie van de Noordamerikaanse industrie er het gevolg van zal zijn.

Wij ontvingen.

Mikye Israel, Nov. 1942. Necrologie van wijlen den Heer H. J. Cohen Henriquez. Afscheidswoord aan Prins Bernhard, waarbij gewezen wordt op de banden tussen Oranje en de Nederlandse Jodenheid. Allerlei berichten (in Palestina wonen thans 508.000 Joden; tussen 1919 en 1942 immigreerden en 377.619 Joden). De Joden in Palestina willen gaarne een leger van 100.000 man op de been brengen (zij hebben er ook werkelijk alle reden voor Hitler als een pest-engel te bestrijden!) Duitse Joden worden in Mexico niet als „vijandelijke onderdanen" beschouwd, doch als statenloos. Verder de gewone rubrieken (Spaanse pagina, jeugd-rubriek, Hebreeuwse les, Bijbelse geschiedenis etc.), benevens een alphabetische inhoudsopgave van de 1e en 2e jaargang.

En de eerste kalender is er. Tezamen met een kostelijk welzijn en de beste wensen voor een gelukkig 1943 zond de Agencia Funeraria „San Pedro" ons een practische kalender vooral voor de katholieken. De Heilige van iedere dag staat aangegeven met een toepasselijke vrome spreuk. Maar ook datgene wat een lang leven mogelijk maakt, wordt door deze kalender opgegeven. De achterzijde staat vol met recepten voor het bereiden van de heerlijkste gerechten. Voordat de Agencia Funeraria „San Pedro" haar eigenlijke taak vervult, gunt het haar geachte cliëntele in ieder geval een lichamelijk en de smaakorgaan strelend welzijn.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

In „Dagblad Amigoe di Curaçao" van 17 November jl. stond er een stuk onder de rubriek „Bonaire", over de „sambarcu" waarin deze als een „autobanden-schoen" werd voorgesteld. Deze uiteenzetting kan misschien voor Bonaire gelden, maar wij kunnen den geachten schrijver van bovengenoemd stuk verzekeren, dat het woord „sambarcu" ten minste 20 jaren voordat Curaçao met de eerste autoband kennis maakte, bestond. De toenmalige „sambarcu" werd uit leer vervaardigd.

Dat het woord van „salba barcu" afgeleid is, komt ons onwaarschijnlijk voor, gezien de tijd waaruit ons schoeisel dateert. Nu wordt het „autobandenschoeisel" ook op Curaçao gebruikt, maar slechts in de regentijd, daar dit in de droge tijd onpractisch en ongemakkelijk is, doordat het de warmte van de grond overneemt en dus aan zijn doel nl. de voeten fris houden, niet beantwoordt.

Wij hopen met deze uiteenzetting een misverstandje uit de wereld te hebben geholpen.

R.K. Voortrekkersstam

„St. Christophorus".

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Wo.: 2 Dec.:

Telegram Afdeling: Hr. Carriere tel. 553, Hotel Kamer 29.

Shipping & Supplies: Hr. Meinster, tel. 304, Louise de Colignylaan 20.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Langras, tel. 710, Willem de Zwijgerlaan 5.

Dok Afdeling: Hr. De Klerk, tel. 431, Amerikanenkamp Rio Canario en Hr De Boer 2, Hotel Suite 1.

Sportclub „Asiento": Voetballen: A.s. Vrijdag 4 December populaire fabriekswedstrijd. Raf tegen de Rest Terrein Rio Canario. Aanvang 16.30 uur. Scheidsrechter Hr. Jansen.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Zondag, 13 December as., zal er een Algemene Athletiekdag worden gehouden op ons terrein voor al onze leden. De bedoeling is om behalve de oude athleten, een grotere groep nieuwelingen van alle leeftijden, eventueel zelfs gepensioneerden, op het sportveld te zien. De opzet is een grote 5-kamp voor alle deelnemers, en die deelnemers weer onder te verdelen in groepen van: Dames, Juniores tot 15 jaar, geoefenden en ongeoefenden.

Onder ongeoefenden wordt verstaan personen, die nagenoeg niet weten wat athletiek is; dit behoeft u echter niet af te schrikken, wij zullen u dit wel vertellen. Voor iedere groep zijn mooie prijzen beschikbaar gesteld. Verder is er een welvoorziene bar aanwezig.

De af te werken nummers voor de 5-kamp zijn: hoogspringen; verspringen; 80 meter hardlopen; kogelstoten (voor dames en juniores discus); speerwerpen. Als biezondere attractie wordt iedere deelnemer automatisch ingedeeld voor de 400 meter snel wandelwedstrijd, waarvoor extra prijzen zullen komen.

In uw eigen belang raden wij u aan spoedig tot opgave over te gaan bij de Heren Leeflang, Van Tongerloo Zaayer, en Willemse, aangezien wanneer het aantal inschrijvingen de 200 bereikt heeft, wij absoluut de inschrijving sluiten, i.v.m. organisatorische moeilijkheden. U zult dan slechts als toeschouwer kunnen komen zien waartoe onze leden in staat zijn. De inschrijving sluit Woensdag, 9 December as.